

Μοναχισμός: Η εκπλήρωση του Θείου έρωτα!

του π. Αντωνίου Χρήστου*.

Αγαπητοί μου Αναγνώστες, ασφαλώς θα έχετε διαπιστώσει ότι ο μήνας Ιανουάριος είναι γεμάτος από μνήμες ασκητών Αγίων-Οσίων που ανήκαν ή έστω πέρασαν από τον Μοναχισμό. Φυσικά αυτό δεν είναι τυχαίο, γιατί θέλει η Εκκλησία μας να ζούμε τόσο ασκητικά, όσο κυρίως να διαθέτουμε αυτόν τον Θείο έρωτα που συγκλονίζει τους μοναχούς και τις μοναχές ώστε να αφήνουν τα πάντα στον κόσμο και να κατοικούν στις ερήμους, τις σπηλιές και τις οπές της γης, ώστε να συνομιλούν με το Θεό απερίσπαστοι από την βουή του κόσμου, αλλά και να παλέψουν με τον παλαιό άνθρωπο και τον ίδιο τον διάβολο και τις παγίδες του.

Ας κάνουμε μια μικρή υπενθύμιση από το Συναξάρι της Εκκλησίας μας: Ο Μέγας Βασίλειος 1/1 που ασκήτεψε μετά τις σπουδές του και πριν γίνει Επίσκοπος και έφτιαξε κανόνες που ρύθμιζαν την ζωή και τα καθήκοντα των μοναχών. Ο Όσιος Νείλος ο Αγιασμένος και ο Όσιος Σεραφείμ του Σάρων 2/1, Όσιος Θεόκτιστος Ηγούμενος Κουκουμίου στην Ιταλία και ο Όσιος Ονούφριος ο νέος 4/1, η Οσία Συγκλητική και η Οσία Τατιανή 5/1, ο Όσιος Θεοφάνης ο Έγκλειστος (6/1). Την επόμενη μέρα από τα Θεοφάνεια η Σύναξη του Αγίου Ιωάννου του Προδρόμου, ο οποίος είναι και ο πρώτος μεγάλος ασκητής! Ο Όσιος Γεώργιος ο Χοζεβίτης 8/1! Στις 9/1 ο Όσιος Πέτρος Επίσκοπος Σεβαστείας, αδελφός του Μεγάλου Βασιλείου και του Αγίου Γρηγορίου Νύσσης, ο οποίος διετέλεσε και Ηγούμενος της Μονής που είχε ιδρύσει ο Μέγας Βασίλειος.

Στις 10/1 εκτός από τον Άγιο Γρηγόριο Νύσσης, έχουμε τον Όσιο Αμμώνιο και τον Όσιο Αντύπα τον Αθωνίτη. Στις 11/1 τον Όσιο Θεοδόσιο τον Κοινοβιάρχη και τον Όσιο Θεοδόσιο Ηγούμενο της Μονής Φιλοθέου του Άθω. Στις 12/1 έχουμε την μνήμη ο Όσιος Γαλακτίων ο διά Χριστόν σαλός μαθητής και υποτακτικός του Οσίου Μαρτινιανού (1483 μ.Χ.). Στις 13/1 εορτάζει ο Όσιος Μάξιμος ο Καυσοκαλυβίτης και Όσιος Ειρήναρχος ο Έγκλειστος και οι αναιρεθέντων Πατέρων της Μονής Οσίου Θεοδοσίου. Στις 14/1 εκτός από την Απόδοση των Θεοφανείων έχουμε τους Αγίους 33 Πατέρες εν Ραϊθώ αναιρεθέντες μαζί με τους Αγίους 38 Πατέρες εν Σινά αναιρεθέντες. Στις 15/1 Όσιος Παύλος ο Θηβαίος και ο Όσιος Ιωάννης ο Καλυβίτης ο δια Χριστόν πτωχός. Στις 16/1 ο Όσιος Ρωμύλος ο Αγιορείτης.

Στις 17/1 δεσπόζει η μνήμη του Μεγάλου Αντωνίου (που τον βίο του συνέγραψε το πνευματικό του τέκνο, ο Μέγας Αθανάσιος Πατριάρχης Αλεξανδρείας 18/1), όπως και ο Όσιος Αντώνιος ο νέος της Βεροίας. Στις 18/1 εορτάζει ο Όσιος Μαρκιανός. Στις 19/1 οι Όσιοι Μακάριος ο Αιγύπτιος με το γνωστό διάλογο με το κρανίο του ειδωλολάτρη στην έρημο και ο Μακάριος ο Αλεξανδρεύς. Στις 20/1 ο Μέγας Ευθύμιος με την ομώνυμη Μονή καθώς και οι Όσιοι Ευθύμιος ο Ησυχαστής και Λαυρέντιος ο Έγκλειστος στη Λαύρα του Κιέβου. Στις 21/1 ο Άγιος Μάξιμος ο Γραικός, ενώ στις 22/1 ο Άγιος Αναστάσιος ο Πέρσης ο Οσιομάρτυρας. Στις 23/1 ο Άγιος Διονύσιος ο εν Ολύμπω με τη γνωστή Μονή του στην Πιερία. Στις 24/1 η Οσία Ξένη, ενώ 25/1 ο Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος ο οποίος επίσης ασκήτεψε πριν γίνει Ιεράρχης. Στις 26/1 ο Όσιος Συμεών ο Παλαιός μαζί με τον Όσιο Αμμωνά μαθητή του Αγίου Αντωνίου. Στις 27/1 έχουμε την Ανακομιδή των Ιερών Λειψάνων του Αγίου Ιωάννη Χρυσοστόμου ο οποίος στην Αντιόχεια επίσης ασκήτεψε πριν πάει στη Βασιλεύουσα. Στις 28/1 ο Όσιος Εφραίμ ο Σύρος γνωστός για την ευχή του που λέμε την Μεγάλη Τεσσαρακοστή καθώς και ο Όσιος Παλλάδιος. Στις 29/1 ο Όσιος Ιγνάτιος ο Σιναΐτης εκ Ρεθύμνης. Στις 30/1 Οι τρεις Ιεράρχες μαζί προστάτες της παιδείας που ήταν καρπός και μελέτης αλλά και ασκήσεως. Ενώ ο μήνας κλείνει με την μνήμη του Οσίου Αρσενίου του νέου του εν Πάρω.

Νομίζουμε ότι από τα παραπάνω μόνο και μόνο τα οσιακά τους ονόματα και λίγες γραμμές από τον αγιασμένο βίο τους να μελετήσει κανείς είναι αρκετά για να δούμε στη πράξη το τι σημαίνει Θεός έρωτας

και τι σημαίνει κανείς να ενδύεται και να φορά το Αγγελικό σχήμα! Αυτό που είναι στη φύση τους οι Άγγελοι, προσπάθησαν και προσπαθούν να το εφαρμόσουν στη πράξη προσαρμοσμένα βέβαια στα ανθρώπινα μέτρα, οι Μοναχοί. Περιορισμός τροφής και ύπνου στα απολύτως απαραίτητα, σκληρούς ασκητικούς αγώνες, υπακοή στον Γέροντα και τον Επίσκοπο, παρθενία, διακονία και της σχεδόν αδιάληπτης δοξολογίας Του Θεού, με την συμμετοχή σε πολλές και μακρόσυρτες Ιερές Ακολουθίες. Για τον μοναχό ο Θεός και η εικόνα Του ο άνθρωπος είναι προτεραιότητα και στο τέλος και για λίγο ο ευατός του. Με εμάς στον κόσμο συνήθως συμβαίνει το αντίστροφο...!

Οι Μοναχοί δεν μισούν και αδιαφορούν τον κόσμο, βρίσκονται στο Μοναστήρι από αγάπη προς τον κόσμο, αλλά και από αποστροφή στο κοσμικό φρόνημα και τις σαρκικές ηδονές. Παλεύουν με τον Θεό καθημερινά, όχι να τον νικήσουν αλλά για να νικηθούν από την απέραντή Του αγάπη και το απύθμενο έλεός Του. Ότι κάνουν το κάνουν για να προσελκύσουν την χάρη Του Θεού και φυσικά όταν το καταφέρνουν δεν το κρατούν για τον ευατό τους, αλλά το ακτινοβολούν στους προσκυνητές που σαν τους παραγωγούς του μελιού τρέχουν να το γευτούν και να το πάρουν από τις κυψέλες.

Πολλοί αναρωτιούνται διαχρονικά, αλλά έντονα στις μέρες μας, τι χρειάζονται τόσα Μοναστήρια ιδιαίτερα στην πατρίδα μας και μήπως θα ήταν καλύτερα να βγουν οι Μοναχοί στον κόσμο και να αντιμετωπίσουν από κοντά τα προβλήματα του κόσμου! Συμβαίνει και αυτό, αφού τόσοι άγαμοι Κληρικοί, Αρχιμανδρίτες και Ιερομόναχοι διακονούν σε πολλές Ενορίες, αλλά όλοι όσοι τα λένε αυτά, δεν γνωρίζουν ότι αν δεν υπήρχαν τα Μοναστήρια ούτε ορθόδοξη πίστη θα είχε διασωθεί, ούτε πατρίδα και ελληνική συνείδηση θα υπήρχε; Τα δε χειρόγραφα, βιβλία, κειμήλια και τόσοι άλλοι πνευματικοί θησαυροί και παρακαταθήκες, τα χρωστάμε στην επιμέλεια και στο διακόνημα των μοναχών, να αντιγράφουν και να διατηρούν βιβλιοθήκες και συλλογές, τόσο θρησκευτικές όσο και εθνικές και πολιτιστικές! Για δε το θέμα της κοινωνικής εργασίας, σε αυτό τον πειρασμό μπήκαν τα μοναχικά τάγματα της παπικής Εκκλησίας, με αποτέλεσμα χάσουν τον προσανατολισμό τους, ενίοτε και τους ίδιους τους μοναχούς που τα πέταξαν τα ράσα και γύρισαν στον κόσμο! Η προσευχή, οι γονυκλισίες και τα δάκρια μετανοίας των μοναχών είναι αυτό που μας κρατάει ακόμη σταθερούς στη πίστη, παρόλες τις

δυσκολίες και τα προβλήματα! Όπως λέει ο Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος και επαναλαμβάνει και ο Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης «Φως μεν μοναχοίς άγγελιοι, φως δε κοσμικούς μοναχική πολιτεία»! Μεγάλη ευλογία τα Μοναστήρια μας γιατί είναι κάστρα Προσευχής και οι μοναχοί και οι μοναχές είναι «οι κομάντο» Του Θεού! **Αμήν!**

***Ο [π. Αντώνιος Χρήστου](#) είναι Προϊστάμενος Ιερού Ναού Προφήτου Ηλία Κορμπι- Βάρης, της Ι. Μ. Γλυφάδας Ε. Β. Β. & Β. Απόφοιτος Ανωτέρας Εκκλησιαστικής Σχολής Αθηνών, Πτυχιούχος της Θεολογικής Σχολής Πανεπιστημίου Αθηνών και Κάτοχος Μεταπτυχιακού Τίτλου στην Ορθόδοξη Θεολογία στο Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο.**